

Gisteravond was er weer een excursie voor ondernemers die de stichting Ynnatura steunen: een sloepentocht door de Alde Feanen met als uitvalsbasis De Meerpaal van camping It Wiid. FOTO JILMER POSTMA

Bedrijven adopteren Friese natuur

Zo'n veertig bedrijven, verenigd in stichting Ynnatura, steunen de Friese natuur. Verbondenheid met het eigen landschap is wat hen drijft.

HALBE HETTEMA

Wat beweegt zo'n veertig bedrijven om elk jaarlijks 1250 euro te doneren aan de natuurprojecten die stichting Ynnatura financiert? „Vooraf verbondenheid met de Friese natuur”, vertelt voorzitter Gerrit Jan Polderman. „Met voorop het idee dat het unieke Friese landschap van ons allen is en dat we dat deels kunnen adopteren. Zo is een vrij hechte groep ontstaan, waarin het onderling klikt.”

Anders dan vaak bij sponsoring het geval is, krijgen deelnemende bedrijven er niets voor terug. „Wij zijn geen businessclub”, stelt Polderman met nadruk. „Sponsors die opdrachten binnen willen halen of op een tegenprestatie rekenen, kunnen beter *business seats* huren in het Abe Lenstrastadion.” Die hebben bij Ynnatura niets te zoeken.

Op een terras, met uitzicht op It Wiid bij Earnewâld, vertelt de oud-burgemeester van Tytsjerksteradiel samen met Theun Wiersma van It Fryske Gea met passie over het werk van de bijzondere stichting. Dat be-

drijven zo bij hun leefomgeving betrokken willen zijn, is volgens Wiersma, hoofd verenigingszaken bij de natuurorganisatie, wel te verklaren: „De bedrijven zijn hier gevestigd, of hebben hier hun *roots*, ze verdienen hier hun brood en hebben hier hun personeel. Dan is het voor hen een plus om te helpen de leefomgeving nog mooier te maken.”

Andere landschapsorganisaties in het land kennen een fenomeen als Ynnatura niet. Dat het juist in Friesland aanslaat, heeft te maken met het feit dat de provincie uniek is, met voor veel mensen de natuur direct bij de achterdeur. Polderman: „Dat scheidt een band.”

Stichting Ynnatura bestaat inmiddels ruim twintig jaar. In 1995 kwam John Te Loo, oud-burgemeester van Leeuwarden, met een klein clubje mensen uit het bedrijfsleven op het idee om ondernemers de mogelijkheid te bieden iets voor de Friese natuur te doen. Smilde, Paques en het toenmalige Zevenwouden hoorden tot de deelnemende bedrijven van het eerste uur. Er sloten zich in de loop der tijd bedrijven van verschillende pluimage aan.

„De profielen zijn door de jaren

heen wel veranderd”, weet Polderman. Een advocatenkantoor als dat van Rotshuizen en Geense doet mee, maar ook banken, een makelaar, een autobedrijf en steeds meer kleinere ambachtelijke bedrijven. „Dan vragen mensen zich af wat een Peugeotdealer met de natuur heeft.” De voorzitter geeft het antwoord: „Het is de verbondenheid.”

Ynnatura is een zelfstandige stichting die geen verantwoording hoeft af te leggen aan It Fryske Gea. Directeur Henk de Vries zit wel als adviseur bij de bestuursvergaderingen en Gea-bestuurslid Henk Dommerholt bezet een speciale zetel in het stichtingsbestuur, maar daar blijft het bij. Beiden kunnen aangeven welke projecten geadopteerd zouden kunnen worden, maar het is aan Ynnatura zelf de besluiten te nemen. Polderman: „En dan honoreren we niet altijd de wensen van It Fryske Gea.”

Zo vallen natuurwetenschappelijke projecten niet gauw binnen de regels die Ynnatura voor adoptie stelt. „We hechten vooral aan zaken die voor het publiek herkenbaar en toegankelijk zijn”, legt Polderman uit.

Het invalidenpad naar de vogelkijkhut in de Jan Durkspolder in de Alde Feanen is er een voorbeeld van. Of de aanschaf van leenfietsen voor bezoekers die een ritje door de natuur willen maken. Het oude sluisje in de Helomapolder in Weststellingwerf is met steun van Ynnatura opgeknapt. Er komen bruggetjes over

slenken in het buitendijkse gebied in Noord-Friesland.

„Tastbare projecten”, noemt Polderman ze, waar de stichting jaarlijks zo'n 40.000 euro aan besteedt: „Geen overweldigende bedragen, maar je kunt er wel iets substantieels mee doen.”

It Fryske Gea is er blij mee, vertelt Wiersma: „Het gaat om zaken die we niet uit beheersvergoedingen van de overheid of ledengeld kunnen betalen.” Bedrijven zorgen er nu voor, zonder dat hun naam bij een project zelfs ook maar genoemd wordt. Er komt hoogstens een bordje van Ynnatura bij te hangen.

Wat de ondernemers wel krijgen, zijn twee excursies per jaar, vaak naar een gebied waar ze normaal niet gemakkelijk komen. De deelnemers wordt gevraagd iemand uit hun netwerk mee te nemen, zodat ook die kan kennismaken met de stichting. Het zijn bijzondere uitstapjes, in een informele sfeer. Dat de mensen elkaar ontmoeten, brengt met zich mee dat ze ook bezig zullen zijn met netwerken. Polderman: „Dat is mooi meegenomen, maar dat is het dan ook.”

Gisteravond was er weer zo'n excursie, met als uitvalsbasis De Meerpaal van camping It Wiid, zelf een van de deelnemers aan Ynnatura. Er werd gevangen, gegeten en toen de duisternis inviel was het tijd om te kijken bij nachtvliedersonderzoek. Middenin de natuur. Daar draait het voor deze ondernemers om.

Bruggetjes over slenken, een sluisje opknappen